

ANNA GABRIEL CAVALCA DE NOU

Teníem i tenim molt de respecte per l'Anna Gabriel. Cal recordar que és va refugiar a Suïssa seguint la vella i inexorable tradició espanyola que cada trenta anys obliga a centenars de persones, milers de vegades, a buscar refugi en altres indrets del món i això des del 1645 amb la guerra dels Segadors. No és estrany doncs que els catalans segueixin cantant aquest vell himne amb tanta passió.

Trucada de la policia espanyola a Suïssa, amb logo policial a tota pantalla. Una veu li diu: "Diu el jutge de l'Audiència Nacional que accepta que et presentis voluntàriament a Madrid. Et deixarà en llibertat provisional. Nosaltres et convidem a dinar ara que tot està acabat".

L'Anna no s'ho pensa dues vegades, és ràpida com els llampecs. En un parell de dies estic allà, diguem el restaurant. Els que han trucat no diuen qui són.

L'endemà trucada del secretari del jutge de l'Audiència Nacional. Anna, ets conscient que has d'arribar a Madrid sense fer-te agafar per la policia?

Un consell, vas marxar clandestinament i doncs torna de la mateixa manera.

Anna Gabriel, en la seva darrera nit a Suïssa dorm molt malament. L'independentista que viu en ella li diu que es quedi a Suïssa. Inclús li recorda que els exiliats de la guerra Civil mai van voler tornar en vida de Franco. També que en cas de demanda d'extradició espanyola estava disposada a demanar l'asil polític. Li recorda que sempre ha repetit que mai es presentaria davant el jutge!

L'Ex-elegida del Moviment anticapitalista d'unitat popular (CUP) però no escolta la seva veu interior i la matinada la sorprèn omplint una petita maleta amb el mínim vital per sobreviure. Ha decidit que viatja a Madrid.

A les dues en punt l'Anna es planta davant de l'hotel Riz, a la Gran Via madrilenya. A més a més té gana. Però quan puja les escales per entrar al restaurant de l'hotel, la seva veu interior, la veu de la independentista s'enfada com mai. Ets una imbècil i una filla de puta. Com t'atreveixes a acceptar un dinar amb aquests malparits? Han torturat a més d'un company teu!

En aquest mateix moment l'Anna ensopega i se li trenca el taló de la sabata. Hòstia puta! Per una vegada a la vida que em poso talons quasi me la fot. Immediatament, amb ràbia diu: I saps què, que a la merda els polis!!!

I llençant l'altra sabata escales avall, descalça, s'encamina cap a l'AN, el búnquer de l'estat i de la constitució de la Mare Pàtria. En deu minuts ja s'havia palplantat dant de l'AN. I ara què? Que farà? Es tirarà enrere?

Amb parsimònia, l'Anna Gabriel entra a l'edifici i pregunta amablement: On és el Jutge que m'ha de jutjar, sóc Anna Gabriel. La resta no ho cal ni explicar, ni expiar, la premsa hispànica ja ho a fet abastament.